

bør affattes noget fyldigere end sket er i Lovforslaget, hvor man har indskrænket sig til at sige, at Loven gælder „enhver Art Kunstværk, derunder ogsaa Værker af anvendt Kunst.“ Der har i Udvalget været nogen Tvivl, om man ikke burde give Bestemmelserne i § 24 en helt ny Affattelse; men man er dog bleven staaende ved ikkun at give et Tillæg til samme, dels fordi man ellers ogsaa i større Omfang maatte foretage Forandringer i Lovens følgende Bestemmelser, dels fordi det er oplyst, at der i indeværende Aar forestaar et Møde mellem de til Bernerkonventionen knyttede Stater, hvor flere Spørgsmaal af Betydning for hele dette Anliggende ville komme under Overvejelse. Det vil da være naturligt først derefter at optage til Behandling de yderligere Forandringer, som den nugældende Lov maatte tiltrænge. Initiativet dertil maa da tages fra Regeringens Side, og Udvalget skal i Henhold hertil slutte sig til Ministeriets Anskuelse om, at der nu kun bør lovgives med Hensyn til den Mangel ved Loven, som Højesteretsdommen har paavist.

Disse sidste Hensyn ere Aarsagen til, at Udvalget har ment ikke at burde optage til Behandling Spørgsmaalet om en Forandring af den gældende Lovs Bestemmelse for Arkitekturens Vedkommende, uagtet man i meget kan samstemme med de af Arkitektforeningen i dens blandt Bilagene værende Skrivelse fremsatte Betragtninger.

Ved den af Udvalget foreslaaede Affattelse af Tillægsbestemmelsen har det været magtpaaliggende at afhjælpe netop de Mangler ved § 24, som Højesteretsdommen

har henledet Opmærksomheden paa. Man udtaler derfor, at Kunstnerbeskyttelsen ogsaa gælder de kunstneriske Arbejder, der knytte sig til Industriens og Haandværkets Frembringelser, og at den kommer saadanne Frembringelser til gode, selv om disse ere bestemte til praktisk Brug og produceres i større Mængde, alt selvfølgelig forudsat, at der ligger et virkeligt kunstnerisk Arbejde til Grund for Genstandens Fremstilling. Efter dette vilde saaledes ogsaa de under Højesteretsagen af 1907 omhandlede Genstande have kunnet gøre Krav paa Beskyttelse.

I Henhold hertil stiller *Udvalget* følgende

Ændringsforslag.

Lovforslaget affattes saaledes:

I Stedet for første Stykkes andet Punktum i § 24 i Lov om Forfatterret og Kunstnerret af 29. Marts 1904 sættes følgende Bestemmelser:

Til Kunstværker efter denne Lov regnes ogsaa originale kunstneriske Arbejder, bestemte til Forbilleder for Kunstindustri eller Kunsthaandværk, samt de paa Grundlag af saadanne frembragte Genstande, hvad enten disse fremstilles enkeltvis eller i større Mængde.

Retten efter nærværende Lov gælder enhver Art af Gengivelse, saavel den, der forudsætter en mellemkommende kunstnerisk Virksomhed, som den, der sker ad rent mekanisk eller kemisk Vej, og hvad enten Gengivelsen foretages i rent kunstnerisk Øjemed eller i industrielt Øjemed eller for at tjene til praktisk Brug.

Andersen Nygart. Bramsen. Brandes. Ejsing. Goos. H. N. Hansen,
Formand og Ordfører.

Moltke-Bregentved. H. J. Nielsen. Rambusch.